

Strona pozwana: Landkreis Rosenheim

Interwenienci: Landesanstalt für Umwelt, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącego projektów wymienionych w załącznikach I i II do dyrektywy 2011/92/UE⁽²⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 2011/92/UE”) są ustalane już wtedy, gdy rozporządzenie mające na celu ochronę przyrody i krajobrazu przewiduje ogólne zakazy z możliwością wyłączeń oraz obowiązki uzyskania zezwoleń, które nie mają szczególnego związku z projektami wymienionymi w załącznikach do dyrektywy 2011/92/UE?
2. Czy art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE należy interpretować w ten sposób, że plany i programy dla rolnictwa, leśnictwa, użytkowania gruntów itp. są przygotowywane wówczas, gdy mają one na celu ustalenie ram referencyjnych dla jednego lub kilku tych sektorów? Czy też wystarczające jest ustanowienie w celu ochrony przyrody i krajobrazu ogólnych zakazów i obowiązków uzyskania zezwoleń, które należy weryfikować w ramach procedur udzielania zezwoleń dotyczących dużej liczby przedsięwzięć i zastosowań, i które mogą mieć pośredni („mimowolny”) wpływ na jeden lub kilka tych sektorów?
3. Czy art. 3 ust. 4 dyrektywy 2001/42/WE należy interpretować w ten sposób, że ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącego projektów są ustanawiane, jeżeli rozporządzenie wydane w celu ochrony przyrody i krajobrazu określa ogólne zakazy i obowiązki uzyskania zezwoleń w odniesieniu do dużej liczby opisanych w sposób abstrakcyjny przedsięwzięć i środków na obszarze chronionym, jednakże w chwili wydania tego rozporządzenia konkretne projekty nie są możliwe do przewidzenia ani zamierzone, a zatem brak jest szczególnego związku z konkretnymi projektami?

⁽¹⁾ Dz.U. L 197, s. 30.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U.2012, L 26, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa (Łotwa) w dniu 9 lipca 2020 r. – SIA „Visma Enterprise” / Konkurences padome

(Sprawa C-306/20)

(2020/C 304/13)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA Visma Enterprise

Strona przeciwna: Konkurences padome

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa pomiędzy producentem i dystrybutorami, o której mowa w niniejszej sprawie (zgodnie z którą przez okres 6 – sześciu – miesięcy od rejestracji potencjalnej transakcji dystrybutor, który zarejestrował potencjalną transakcję wcześniej korzysta z pierwszeństwa do przeprowadzenia procesu sprzedaży z danym użytkownikiem końcowym, o ile ten ostatni nie zgłosi sprzeciwu), może być uznana, zgodnie z właściwą wykładnią Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, za porozumienie między przedsiębiorstwami, którego celem jest zapobieżenie, ograniczanie lub zakłócanie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 [TFUE]?
- 2) Czy umowa pomiędzy producentem i dystrybutorami, o której mowa w niniejszej sprawie, interpretowana zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wykazuje przesłanki pozwalające ocenić, że umowa ta nie jest wyłączona z ogólnego zakazu karteli?

- 3) Czy umowę pomiędzy producentem i dystrybutorami, o której mowa w niniejszej sprawie, interpretowaną zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej można uznać za wyjątek? Czy wyjątek pozwalający na zawieranie porozumień wertykalnych przewidujących ograniczenie aktywnej sprzedaży skierowanej do określonego obszaru lub określonej grupy klientów zastrzeżonych na wyłączność dla dostawcy lub przydzielonych przez dostawcę innemu nabywcy, jeżeli ograniczenie to nie utrudnia klientom nabywcy sprzedaży towarów objętych porozumieniem i jeżeli udział w rynku dostawcy (skarżącej) nie przekracza 30 %, ma zastosowanie jedynie do systemów dystrybucji wyłącznej?
- 4) Czy element składowy umowy pomiędzy producentem i dystrybutorami, o której mowa w niniejszej sprawie, interpretowanej zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, może polegać wyłącznie na bezprawnym zachowaniu jednego podmiotu gospodarczego? Czy w okolicznościach niniejszej sprawy, interpretowanych zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, należy uznać, że zachodzą przesłanki wskazujące na udział jednego podmiotu gospodarczego w kartelu?
- 5) Czy w okolicznościach niniejszej sprawy, interpretowanych zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, należy uznać, że zachodzą przesłanki wskazujące na zmniejszenie (zakłócenie) konkurencji w ramach systemu dystrybucji lub na przyznanie korzyści skarżącej lub na wywarcie negatywnego wpływu na konkurencję?
- 6) Czy w okolicznościach niniejszej sprawy, interpretowanych zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jeśli udział w rynku sieci dystrybucyjnej nie przekracza 30 % (skarżąca jest producentem, a jej udział w rynku obejmuje również wielkość sprzedaży jej dystrybutorów), zachodzą przesłanki potwierdzające negatywny wpływ na konkurencję w ramach systemu dystrybucji lub poza nim i czy takie porozumienie jest objęte zakazem karteli?
- 7) Zgodnie z art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 2 rozporządzenia Komisji nr 330/2010 ⁽¹⁾ z dnia 20 kwietnia 2010 r. w związku z art. 4 lit. b) tego rozporządzenia:
- Czy wyłączenie ma zastosowanie do systemu dystrybucji, w ramach którego: i) dystrybutor (przedsiębiorca) sam wybiera potencjalnego klienta, z którym będzie współpracował; ii) dostawca nie określił wcześniej na podstawie obiektywnych, powszechnie znanych i możliwych do zweryfikowania kryteriów, konkretnej grupy klientów do świadczenia na ich rzecz usług przez każdego dystrybutora; iii) dostawca, na wniosek dystrybutora (przedsiębiorcy), dokonuje rezerwacji potencjalnych klientów dla tego dystrybutora; iv) pozostali dystrybutorzy nie wiedzą lub nie zostali wcześniej poinformowani o zastrzeżeniu potencjalnego klienta; v) jedynym kryterium dla zastrzeżenia potencjalnego klienta i ustanowienia w związku z tym systemu dystrybucji wyłącznej na rzecz danego dystrybutora jest wniosek tego dystrybutora, a nie decyzja dostawcy; lub na podstawie którego vi) zastrzeżenie pozostaje w mocy przez 6 – sześć – miesięcy po zarejestrowaniu potencjalnej transakcji (po upływie których wyłączna dystrybucja przestaje obowiązywać)?
 - Czy sprzedaż bierną można uznać za nieograniczoną, jeżeli umowa zawarta pomiędzy dostawcą a dystrybutorem zawiera warunek, zgodnie z którym nabywca (użytkownik końcowy) może zgłosić sprzeciw wobec wspomnianego zastrzeżenia, lecz nabywca nie został o tym warunku poinformowany? Czy zachowanie nabywcy (użytkownika końcowego) może wpływać na (uzasadniać) warunki porozumienia pomiędzy dostawcą a dystrybutorem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. 2010, L 102, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 13 lipca 2020 r. – Regione Veneto / Plan Eco S.r.l**

(Sprawa C-315/20)

(2020/C 304/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Regione Veneto

Druga strona postępowania: Plan Eco S.r.l